

Rottumeroog

zondag 4 oktober 1998.

Door de wind was het rond tien in de haven van Noordpolderzijl nog kouder dan op de Bedumerweg, van waaruit we 40 minuten geleden waren vertrokken. Gelukkig had het plaatselijk café 't Zielhoes z'n deuren al geopend, zodat we ons tijdelijk van onze ijlings aangetrokken handschoenen en mutsen konden ontdoen. Bij binnenkomst werden we, behalve door de eigenaresse, begroet door de stamgasten die alvast aan een borreltje waren begonnen. Na een bak koffie werden we door de schipper aan boord van de Boschwad geholpen.

Vanaf de voorsteven hadden we goed zicht op de ons omringende kwelders, die werden bevolkt door grote aantallen Rotganzen, Brandganzen, Scholeksters en Kluten. Ook werden de eerste Slechtvalk van de dag, een verlate Wespandief en twee Tapuiten gespot. Nadat de schipper, bij het keren van de boot, de vaargeul nog wat had uitgediept verlieten we de haven van Noordpolderzijl. De koude uitzichtjes aan het dek werden onderweg afgewisseld met warme koffie en thee op het onderdek. Ongeveer halverwege de overtocht werden we bezocht door een Roodborstje dat, zichtbaar uitgeput van zijn lange reis, een plekje zocht om uit te rusten. Onderweg zwom een nieuwsgierige zeehond een stukje met ons mee. In de buurt van Rottumerplaat maakten we kennis met zo'n 90 van zijn familieleden die ons, blijkbaar ongestoord, vanaf een zandbank lagen aan te gapen. Toen, na ruim twee uur, Rottumeroog binnen handbereik leek, moesten we nog een half uurtje

wachten tot het waterpeil voldoende was gezakt om het schip in het eiland te kunnen boren. Nadat de schipper blootsvoets een trapje had geïnstalleerd, konden we via een deurtje in de voorsteven het eiland met droge voeten betreden.

Op weg naar de boswachter, die ons in de verte stond op te wachten, zagen we de tweede Slechtvalk van de dag. De boswachter, Nico de Vries, verwelkomde ons met de mededeling dat het wel 2 graden was (!). Hij werd echter direct tot de orde geroepen door een oplettende vogelaar, die was uitgerust met een thermometer (het was maar liefst 7 graden). Wat Nico betrof konden we onze eigen gang gaan, of hem vergezellen bij een rondleiding over het eiland. In eerst instantie volgde de gehele groep Nico, totdat er een Beflijster werd waargenomen en ongeveer de helft van de groep gewapend met verrekijkers en telescopen in de duinen verdween. Bij de 'Tuin van Tox' konden we de kunst van het vogelringen aanschouwen. De ringer was toevallig de afstudeerbegeleider van een van de auteurs geweest. De voorafgaande dag had hij 120 vogels geringd, waaronder voornamelijk Roodborst, Heggenmus en Goudhaan. Verder had hij met hulp van een Sperwer een paar Kepen kunnen ringen, die normaal gesproken over de vangnetten heen vliegen. In de 'Tuin' konden we een aantal keer een Waterral horen roepen, die volgens Nico ook uitstekend door de ringer kon worden geïmitteerd.

Tijdens de rondleiding over het eiland liet de boswachter ons de gevolgen van zowel afslag als aangroei van het eiland zien. Ook wees hij ons op een plek waar zich altijd een Slechtvalk bevond, maar nu toevallig niet. Onderweg zagen we twee overvliegende Buizerds, een vrouwtje Blauwe Kiekendief en een Smelken. Op de terugweg naar de boot werd er nog een Boomvalk gescoord en was de derde Slechtvalk van de dag er om ons uit te zwaaien. Uit de verticale borststrepjes bleek dat het hier om een juveniel exemplaar ging.

Eenmaal op de boot kregen we soep en broodjes warme worst voorgeschoteld, alvorens de terugtocht naar Noordpolderzijl werd ingezet. Bij de afslag Rottumerplaat namen we afscheid van de zeehonden. Mooi op tijd (rond 20.00 uur) kwamen we weer bij de haven aan, alleen was het water nu te laag. De goede sfeer aan boord en de aanwezige warmhoudende (alcoholische) dranken ver-

zachtten het wachten. Toen we, na negenen, weer vaste grond onder de voeten hadden en moe maar voldaan op weg naar de auto's waren, werd nog de helpende hand geboden aan iemand die (letterlijk) tussen wal en schip was geraakt. Voor ons was dit de eerste excursie met Avifauna Groningen en zeker voor herhaling vatbaar.

Hester Doornbos & John Hinrichs